Rok II. Niedziela 26 maja 1929. Nr. 21.

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynosi **8 zł.**, kwartalna **2 zł.**, bez dostawy do domu rocznie **5 zł.**, kwartalnie **1·30 zł.** Cena numeru pojedynczego **10 gr.** — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne o. łać. we Lwowie, gdzie też można numery odbierać.

DO ŚMIERCI KATOLIKAMI.

W odnowieniu przymierza chrztu św. występują dwie sprawy: wytrwanie w wierze i życie według wiary.

Wytrwanie w wierze potrzebuje umocnienia i uczynienia wiary swą osobistą własnością, podstawą życia, której potrzebę odczuwa się i rozumie z całem przekonaniem.

Dawniej mówiło się często o wierze jako o wierze ojców, a więc czemś, czego z tego powodu nie wolno porzucić. Dzisiaj naogół nie robi to wrażenia. To dawne, to co ojców, przodków. w dużem jest lekceważeniu. Jak można szanować ludzi, którzy nie mieli radia, telefonu, nie pozwoliliby, by kobieta paliła publicznie papierosy, nie znali się na wekslach, a pieniądze trzymali w skrzyni, czytali żywoty świętych, jak można takich ludzi szanować i przechowywać z czcią to, co od nich pochodzi!

Jak swobodnie odstępuje się od dawnego sposobu życia, co zresztą jest naturalne, często rozumne, a nieraz konieczne, zwłaszcza gdy chodzi o postępy techniki, tak swobodnie porzuca się i dawne zasady moralne, nawet w ich istotnych punktach, tak swobodnie porzuca się i samą wiarę, zapominając o ogromnej rożnicy między jednem a drugiem.

W r. 1914 jesienią przybyła do Złoczowa niejaka Pani Radecka, Polka aż od Morza Białego. Po co? Dwie sprawy były dla niej przyczyną tej dalekiej podróży w czasie wojny, kiedy podróżowanie nie było przyjemnością i trudno było o wygody: chciała się przekonać, dowiedzieć, czy brat jej, żołnierz armji rosyjskiej, został zaopatrzony i znaleźć jego grób, znalazłszy zabrać jego ciało, by nie leżał pod prawosławnym krzyżem. Wiele poświęciła trudu, zanim dowiedziała się, gdzie walczył pułk brata, bo informacje miała ogólnikowe. Dowiedziawszy się, poszła na pobojowisko, i tam kontrolowała, czy to prawda. Utwierdziły ją w tem znalezione odznaki z ubrań żołnierskich z numerem pułku brata. Teraz pyta ludzi, którędy wieźli rannych, pyta księży leżącej po drodze parafji, czy udzielili jej bratu ostatnich sakramentów, „bo byłoby to boleścią — powiada — przez całe moje życie i nigdyby mi to spokoju nie dało, gdybym miała się lękać o jego duszę“. Uspokojona w tym względzie, zaczęła czynić starania o pozwolenie u władz rosyjskich na wyjęcie zwłok brata i przewiezienie do domu na cmentarz katolicki, „by nie leżał pod prawosławnym krzyżem, z którym my tyle walczymy“ Otrzymawszy to pozwolenie, przyjeżdża powtórnie, tym razem z wujem i zabiera drogie jej ciało.

Ileż w tem zdarzeniu wielkości, wiary, poświęcenia, energji, zaradności! Jakież ono staroświeckie, tak staroświeckie, że aż starochrześcijańskie, kiedy z narażeniem życia starano się o pogrzebanie ciał męczenników Ludzie, w stylu P. Radeckiej, potrafili przetrwać najcięższe czasy i pozostać wierni swej wierze i swej ojczyźnie! Staroświeccy, choć telefonujący, używający radia, samolotów, jeżdżący na nartach, grający w tennis i t. d.

Jakże wobec powyższej historji wyglądają ci panowie z srebrnemi orzełkami na

czapkach, przechodzący na prawosławie ze względów rozwodowych! Jak wyglądają te Panie, które z tych samych powodów gotowe przyjąć każdą religję, choćby to była religja tych, którzy jej przodków brali w jasyr!

Zresztą nie o to chodzi, czy wiarę katolicką zmieniamy na wiarę przyjaciół czy wrogów, lecz o to, że wiarę prawdziwą, wiarę apostołów zmieniamy, porzucamy ją, porzucając z nią zbawienie.

Dzisiejsze odnowienie przyrzeczeń, na chrzcie św. uczynionych, niech będzie bodźcem do ugruntowania wiary, do lepszego jej poznawania i szerzenia.

Sposób
uroczystego odnawiania obietnic chrztu świętego.

Uklęknicie przed Najśw. Sakramentem i odpowiecie całą duszą na podane wam przez kapłana pytania, a wkońcu odmówicie wszyscy razem akt oddania się, poświęcenia się Trójcy świętej.

Kapłan: Czy odrzekacie się całem sercem szatana?

Lud: Odrzekamy się!

Kapłan: Czy odrzekacie się całem sercem szatana i wszelkiej pychy jego?

Lud: Odrzekamy się!

Kapłan: Czy przyrzekacie, że całe życie wierzyć będziecie w Boga Ojca, wszechmogącego Stworzyciela nieba i ziemi?

Lud: Przyrzekamy!

Kapłan: Czy przyrzekacie, że całe życie wierzyć będziecie w Jezusa Chrystusa Pana naszego, narodzonego i umęczonego?

Lud: Przyrzekamy!

Kapłan: Czy przyrzekacie, że całe życie wierzyć będziecie w Ducha Świętego, święty Kościół katolicki, Świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny?

Lud: Przyrzekamy!

Kapłan: Czy przyrzekacie, że będziecie w wierze tej trwać, śmiało ją przed ludźmi wyznawać i że nigdy jej nie porzucicie?

Lud: Przyrzekamy!

Kapłan: Czy przyrzekacie, że życie swoje według wiary św. kierować będziecie?

Lud: Przyrzekamy!

Kapłan: Teraz na podziękowanie Trójcy św. za wszystkie dobrodziejstwa, od niej otrzymane, poświęćmy się Jej i oddajmy na wieki, mówiąc:

W Imię Trójcy Przenajświętszej, w imię Ojca, który nas stworzył, Syna, który nas odkupił i Ducha Świętego, który nas poświęcił: wobec N. Marji Panny, Niepokalanej Bogarodzicy, naszych Aniołów Stróżów i św. Patronów i całego Dworu niebieskiego, wobec Kościoła św. katolickiego odnawiamy przyrzeczenia przy chrzcie św. złożone, postanawiamy żyć i umierać we wierze św. katolickiej. Odrzekamy się szatana, ducha kłamstwa i wroga Kościoła katolickiego. Wyrzekamy się wszystkich spraw szatańskich, a szczególnie pychy jego. Przyrzekamy, że zostaniemy wiernymi Jezusowi Chrystusowi, Panu naszemu i Jego przykazaniom i gotowi jesteśmy raczej umrzeć, niż wiary naszej się wyprzeć. Ojcze Przedwieczny, użycz nam do tego Twej pomocy. Przez Chrystusa Pana naszego, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki. Amen.

O budowę Kościoła Opatrzności Bożej.

Wybór miejsca pod budowę kościoła Opatrzności Bożej przez Komisję sejmową na placach Mokotowskich, w dzielnicy największych projektowanych gmachów reprezentacyjnych, zdecydował o sprawnem posunięciu planowych prac Federacji spełnienia votum narodowego.

Utworzono stołeczne Koło pań, współpracujących z Federacją, gdzie zgrupowane najwybitniejsze osoby rozwijają prace propagandowe, oraz jednają członków następujących trzech kategorji: dożywotnich, wpłacających po 100 złotych jednorazowo, zwyczajnych — płacących po 10 złotych rocznie, oraz — popierających, płacących rocznie przynajmniej 4 złote.

Obecnie przystąpiono do organizowania oddziałów Federacji w poszczególnych diecezjach pod protektoratem JE. XX. Ordynarjuszów.

Zbiorowe obudzenie poczucia obowiązku współdziałania wszystkich katolików w dziele wypełnienia Ślubu Narodowego, uczynionego przez Sejm czteroletni, znajduje już żywy oddźwięk, czego dowodem mnożące się zastępy członków Federacji, oraz wpłacane za pośrednictwem pism polskich ofiary. Katolicka Polska zrozumiała, że honor Na-

rodu wymaga jaknajśpieszniejszego wypełnienia ślubu, jako aktu wdzięczności za niepodległość i Cud nad Wisłą.

Dla informacji podajemy, że wszelkie wpłaty przyjmuje P. K. O. na konto Nr. 16.160 oraz Sekretarjat Główny Federacji: Warszawa, ul. Miodowa 15. m. 12.

Senzacyjne odkrycie w Mezopotamji. Potwierdzenie opowiadania biblijnego o potopie.

Kierownik ekspedycji muzeum brytyjskiego w Ur w Mezopotamji, Leonard C. Wooley, donosi o odkryciu zarówno sensacyjnem, jak i nieoczekiwanem. Sprawozdanie to dotyczy śladów olbrzymiej powodzi, którą dyrektor Wooley identyfikuje z potopem ksiąg biblijnych.

W czasie prac wykopaliskowych w miejscu, które przedtem było wyspą w ujściu Eufratu, ekspedycja Wooleya, po przekopaniu wielu pokładów, zawierających charakterystyczne przedmioty, natrafiła na wielkie złoża gliny kilkumetrowej grubości, pozbawione zupełnie wszelkich obcych naleciałości. Po przewierceniu owej gliny, znaleziono znów naczynia o nieznanym dotychczas kształcie. Ta wielka warstwa gliny, w której nie natrafiono na żadne ślady pracy ludzkiej, musiała powstać jako skutek olbrzymiej katastrofy naturalnej.

Zarówno historja, jak i legendy sumeryckie mówią o ogromnej powodzi. Daty są wprawdzie różne, ale fakt sam nie ulega żadnej wątpliwości. Powódź ta oszczędziła, jak się zdaje, niektóre silniejsze miasta, ale spustoszyła równinę, na której znajdowały się wioski ludności sumeryckiej. Zdaniem dyrektora Wooleya tylko bezprzykładnie wielka powódź mogła pozostawić takie złoża gliny, jakie znaleziono obecnie w Ur. Dla uczonego angielskiego katastrofa, o której mówią roczniki sumeryckie, jest identyczna z potopem.

Calles stwierdza, że katolicy meksykańscy nie organizowali powstania.

Były prezydent Meksyku i obecny wódz wojsk rządowych, a zarazem główny prześladowca Kościoła, Calles, w wywiadzie, udzielonym dziennikarzom, zaprzeczył domysłom, że obecne powstanie zorganizowali katolicy meksykańscy. Zaznaczył on, że ostatnim powodzeniom powstańców nie przy-

---

Ewangelja na uroczystość św. Trójcy.

Mat. 28, 18 — 20.

A przystąpiwszy Jezus mówił im, rzekąc: Dana mi jest wszystka władza na niebie i na ziemi. Idąc tedy, nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Nauczając je chować wszystko, com wam kolwiek przykazał: a oto ja jestem z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata.

ODNOWIENIE PRZYMIERZA CHRZTU [1])

Ukochani moi w Chrystusie!

Jasnowidzenia, języka aniołów trzebaby zapożyczyć, żeby w pełni objąć i godnie wysławić znaczenie wiary dla człowieka. Nieumiejętnych w rzeczach wieczności wiara oświeca: chwiejących się pod naporem namiętności podpiera: od grzechu odstrasza; smutnych pociesza: upadłych dźwiga: w myśli, pragnienia, dążenia, nadzieje, działanie nasze wnosi ona porządek, kierując ją do Boga, który ostatecznie sam jeden jest ich wszystkich godnym celem: ona wreszcie w łączności ze swemi sakramentami świętemi człowieka uświęca, przebóstwia. *Kto wierzy* — i wedle wiary żyje — *będzie zbawiony; kto nie uwierzy* — ostrzega Zbawiciel — *będzie potępion* (Mar 16, 16). *Bez wiary*, dodaje apostoł, *nie można podobać się Bogu.* (Żyd. 11, 6).

Także dla całego narodu wiara najcenniejszym jest darem. Ona pomnaża jego rozum, wzmacnia ramię ku poznaniu i spełnieniu czcigodnie swego posłannictwa.

Wiele niebezpieczeństw grozi naszej wierze św. Ale choćby ich było jeszcze sto razy więcej, przed wszystkiemi zdołamy się obronić, a nawet wiarę naszą pogłębić, pomnożyć, byleśmy należytych środków używali. Przedewszystkiem trzeba sobie przyswoić gruntowną wiedzę religijną przez słuchanie słowa Bożego, czytać dobre pisma, praktykować wiarę, modlić się, a przytem

[1]) Z listu pasterskiego X. Arcyb Bilczewskiego z r. 1914. Listy pasterskie, T. II, str. 151—160.

pisuje wielkiego znaczenia, ponieważ chodzi tu o miejscowości, które od początku były ogniskiem rewolucji. Wódz wojsk rządowych powiedział dosłownie:

„Nie chciałbym twierdzić, że elementy katolickie, mimo to, że zawsze skłonne były do prowadzenia wszelkiego rodzaju intryg przeciwko rządowi, chcącemu utrzymać świecki charakter państwa, że elementy te współdziałały w owych wydarzeniach. Ale, jak wiadomo, niektórzy zuchwali generałowie, którzy poniosą w swoim czasie zasłużoną karę, posługiwali się nimi, a poleciwszy otworzyć kościoły i odprawić w nich uroczyste msze, wyzyskali to jako hasło“.

Po tylu kłamstwach o „zbrodniczej względm państwa“ działalności katolików Calles przynajmniej w pewnym sensie powiedział prawdę. Zresztą w tym wypadku po prostu nie można było jej zaprzeczyć. A tymczasem po wybuchu ostatniego powstania meksykańskiego pewien odłam prasy europejskiej nie omieszkał zaznaczyć, że sprawcami nowej wojny domowej są katolicy: w szczególności wymieniany był biskup Miguel de la Mora. A przecież już sama lista generałów powstańczych powinna była chyba zastanowić autorów tego twierdzenia, po stronie bowiem powstańców stanęli ludzie, którzy za rządów Callesa znani byli, jako najgorsi prześladowcy Kościoła.

Sytuacja religijna w Afganistanie.

Zainicjowane przez króla Amanullaha reformy budziły jak najlepsze nadzieje. Oczekiwano, że misjonarze katoliccy będą mogli wkrótce pracować w Afganistanie. Nadzieje te rozwiały się i nie powrócą, chociażby nawet udało się Amanullahowi odzyskać z powrotem tron. Władca ten przyjął przed abdykacją 18 artykułów, które zostały mu narzucone przez szczepy muzułmańskie i które bezwzględny monopol religijny oddają w ręce mułłów (duchownych mahometańskich). Wspomniane artykuły przywracają dawne zwyczaje religijne, zniesione przez królewskiego reformatora. Przystosowawszy się z konieczności do wszystkich starych mahometańskich praw, zwyczajów i obyczajów i zobowiązawszy się do ich przestrzegania, Amanullah publicznie stwierdził, że staje się całkowitym mahometaninem. Musiał on zrzec się własnego rozporządzenia, które żądało, by wszyscy mułłowie składali zaświadczenie jakiegoś uznanego przez państwo instytutu o ich przynależności do stanu duchownego. Musiał przywrócić mułłom władzę

---

unikać wszelkich związków, organizacyj społecznych i politycznych, które religję u członków swoich podkopują.

Obok wskazań, których, rozumie się, nic nie zastąpi, podaję wam dziś, ukochani moi, środek nowy, który, ufam, wielką przy łasce Bożej będzie pomocą w utrwalaniu w nas wszystkich przywiązania do Kościoła św. Jest nim publiczne, uroczyste, wspólne **odnawianie co roku przyrzeczeń, uczynionych za nas przed laty przy chrzcie naszym przez rodziców chrzestnych.**

Nazwałem tę praktykę nową o tyle, że w naszej diecezji nie była jeszcze znana[1]). W kościele powszechnym istnieje ona jednak tak dawno, jak dawne jest chrześcijaństwo. Skoro odnawianie chrztu św. w dawnych czasach było jednem z głównych źródeł, z którego spłynęło na świat utwierdzenie w wierze, głęboka pobożność i szczera nienawiść grzechu, nic dziwnego, że Ojciec św. Pius X, jako mądry gospodarz, wynoszący wciąż ze skarbca kościelnego praktyki święte, nowe i stare, zaleca obok częstej i codziennej Komunji, także częste powtarzanie obietnic chrzestnych.

Żyjmy wedle wiary. Strzeżmy się wrogów, którzy na nią nastawają. Wołajmy: *Wierzę Panie, przyjdź z pomocą niedowiarstwu memu. Panie przymnóż mi wiary* (Mat. 9, 23; Łuk. 17, 5). Chowajmy wiarę głęboko w duszy, ale też często czyńmy jej wyznanie. Ktoby nie mógł wziąć udziału we spólnem uroczystem odnowieniu przymierza chrztu świętego, niechaj to przynajmniej prywatnie czyni.

Niech wiara w każdej próbie będzie znaleziona czysta, aby nam ostatecznie stała się tytułem do chwały, zbawienia, gdy nareszcie okaże się ten Jezus, którego miłujemy, chociaż Go nie widzimy i ta Trójca Przenajświętsza, w którą wierzymy, chociaż jej oczy nasze jeszcze nie oglądają. Amen.

[1]) Zaprowadził ją X. Arcyb. Bilczewski w r. 1914. Przyp. Red.

zatrzymania ludzi na ulicy, sprawdzania znajomości ustaw mahometańskich i w razie braku tej znajomości, karania. Przywrócono znów czwartek jako mahometański dzień świąteczny. Król ponownie musi się godzić na to, że wola mułłów jest bez żadnej dyskusji i bez sprzeciwu prawem dla wszystkich i dla wojska i dla ludności cywilnej i dla zakonów religijnych.

Misjonarze katoliccy, mimo, że na granicy afgańsko-indyjskiej założyli szereg placówek, nigdy w Afganistanie nie mogli pracować. Kraj ten należy do okręgu, który w 1879 r. powierzony został angielskiemu towarzystwu misyjnemu Mill - Hill. W praktyce jednak żaden z członków tej kongregancji nie stanął na ziemi afgańskiej,

Powrót narodowej pielgrzymki polskiej do Ziemi św.

Dnia 12 b. m. powróciła z Ziemi Świętej pierwsza polska pielgrzymka narodowa, zorganizowana przez kancelarję prymasa Polski w Poznaniu. Brało w niej udział 96 osób ze wszystkich dzielnic Polski pod przewodnictwem JE. ks. biskupa Okoniewskiego z Pomorza. Pielgrzymka wyruszyła z Polski 6 kwietnia i w drodze zwiedziła: Budapeszt, Białogród, Ateny, w Egipcie: Kair, Memfis, Heljopolis, Matarjech, Piramidy, Luksor i Karnak. W Ziemi Św. bawiła 12 dni, zwiedzając szczegółowo Jerozolimę, Betleem, Judeę, Morze Martwe, dolinę Jordanu, potem Galileję z Nazaretem, Górę Tabor, Kanę Galilejską, Morze Tyberjadzkie i okolicę. Z Ziemi Św. pielgrzymka udała się do Syrji, gdzie zwiedziła Damaszek i Baalbek. Z Syrji przez całą Azję Mniejszą podążyła pielgrzymka do Konstantynopola i wreszcie do Bukaresztu, skąd wróciła do kraju.

We wszystkich państwach, przez które przejeżdżała pielgrzymka, wzbudzała wielkie zainteresowanie; na wszystkich też cudzoziemców zrobiła duże i bardzo dodatnie wrażenie. Poselstwa nasze i konsulaty zagraniczne robiły jej znaczne udogodnienia i urządzały na jej cześć uroczyste przyjęcia. W Grecji na przyjęciu obecny był sam premjer grecki, Wenizelos. Bardzo wiele serca okazał pielgrzymce p. poseł Zbyszewski w Jerozolimie i otoczył ją iście ojcowską opieką.

Pielgrzymka miała charakter nietylko religijny, ale i naukowy. Zwiedzała wszystkie zabytki starożytnego świata, wspaniałe ruiny świątyń, a objaśnień udzielali specjalni przewodnicy miejscowi i dwaj polscy profesorowie, mianowicie ks. Archutowski z Krakowa i ks. Kowalski z Poznania. Bardzo wiele cennych objaśnień udzielał sam przewodnik pielgrzymki, niezmordowany ks. biskup Okoniewski.

Komitet pielgrzymki, na którego czele stał ks. dyr. Czeszewski z Poznania, wywiązał się ze swego zadania znakomicie, pielgrzymka bowiem zorganizowana była świetnie, ku zupełnemu zadowoleniu wszystkich uczestników, którzy w czasie podróży otoczeni byli nadzwyczajną opieką.

Ze świata katolickiego.

Beatyfikacje w czerwcu b. r. Jak wiadomo, w pierwszą niedzielę czerwca b. r. wśród szczególnych uroczystości nastąpi beatyfikacja Czcigodnego Sługi Bożego, Don Bosco, założyciela Zgromadzenia XX. Salezjanów. Bazylika św. Piotra będzie iluminowana.

Prócz tego w ciągu mies. czerwca nastąpią poniższe beatyfikacje: Czcigodnej Służebnicy Bożej, Teresy Małgorzaty Redi z zakonu Karmelitanek bosych, Czcigodnego Sługi Bożego, Claude de la Colombiere T. J., Czcigodnego Sługi Bożego, Cosma, męczennika ormiańskiego, oraz Czcigodnego Sługi Bożego, Franciszka z Camporosso, brata świeckiego z zakonu Kapucynów.

W związku z beatyfikacją Don Bosco zgłosili swoje przybycie do Rzymu kierownicy misji Zgromadzenia salezjańskiego z Indji, Chin, Chile, z okręgu Kongo, Brazylji, Japonji i Sjamu.

Odroczenie konsystorza papieskiego do jesieni. Do niedawna jeszcze wszystko zdawało się wskazywać, że najbliższy konsystorz papieski odbędzie się w czerwcu. Obecnie w kołach dobrze zazwyczaj orjentujących się w sytuacji uchodzi za rzecz niemal pewną, że termin zwołania konsystorza zostanie przesunięty do jesieni.

Z naprężeniem oczekuje się odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób Ojciec św. uzupełni luki w kolegjum kardynalskiem. Mówi się znów, że przestrzegana dotychczas liczba 70 kardynałów ma być przekroczona, jeżeli, oczywiście, Papież uzna potrzebę i celowość takiego przekroczenia. Dyskutuje się także wiele na temat składu narodowościowego św. kolegjum kardynalskiego, w którem obecnie Włosi nie posiadają już większości.

Wiadomo powszechnie, że państwa południowoamerykańskie dążą usilnie do wprowadzenia swoich przedstawicieli do tego kolegjum. Argentyna, Chile, Kolumbja i Brazylja starają się o mianowanie kardynałów dla swoich krajów. Nierzadkie są też głosy w Rzymie, że Ojciec św. mianuje kardynałem jednego z biskupów meksykańskich, by okazać w ten sposób swą szczególną miłość dla prześladowanego narodu.

Z kotolickiej Francji. Miejsce zmarłego mar-

szałka Focha w akademji francuskiej zajął marszałek Pétain, gorliwy katolik. Marszałek Pétain był wśród generałów jednym z pierwszych, który po wszechświatowej wojnie udał się w pielgrzymce do Lourdes.

Pomiędzy „czterdziestu nieśmiertelnymi“, najbardziej odznaczonymi przez francuską akademję, zaszczytne miejsce zajmują wybitni katolicy, niektórzy z nich odznaczeni jeszcze za czasów tak nieprzychylnych katolikom. We Francji senjorem akademików jest obecnie Paweł Bourget.

Komisja papieska dla realizacji postanowień konkordatu włoskiego w sprawie ustawodawstwa małżeńskiego. Stolica Apostolska powołała do życia komisję, która ma za zadanie wprowadzić w życie postanowienia artykułu 34-go konkordatu z Włochami. Przewodnictwo jej objął były dziekan Roty, a obecny prefekt Kongregacji Sakramentów, kardynał Lega. Komisja opracuje normy, do których będą się musieli stosować proboszczowie włoscy, celem nadania zawartym przed nimi małżeństwom całkowitej skuteczności prawnej. Należy przypuszczać, że Kongregacja Sakramentów wyda dekret, którym zarządzi, by proboszczowie niezwłocznie zawiadamiali odnośne władze administracyjne o zgłoszonych zapowiedziach ślubów. Dekret ów ma następnie zawierać wskazówki o sposobie wywiązywania się przez proboszczów z obowiązku informowania małżonków o obywatelskich skutkach zawarcia małżeństwa. Komisja zajmie się wreszcie opracowaniem wniosków Stolicy Apostolskiej o prawomocności wyroków sądów kościelnych w kwestjach małżeńskich wobec władz świeckich.

Dalsze zarządzenia antyreligijne w Rosji sowieckiej. Rada komisarzy ludowych promulgowała dekret, który surowo zabrania wszelkich procesji kościelnych i wszelkiego bicia dzwonów. Dalej zabronione zostało odprawianie nabożeństw nazewnątrz świątyń. Żadna gmina religijna nie może zajmować się działalnością dobroczynną, żaden obraz ani żaden posąg religijny nie może być wyniesiony poza mury świątyni.

Rewizja antykościelnych ustaw na Węgrzech. Węgierski minister wyznań, hr. Kuno Klebelsberg, utworzył w przeszłym roku z najwybitniejszych historyków kraju komisję, której powierzył rewizję węgierskich podręczników historji w tym sensie, by uwzględnione zostały również postulaty katolickie i by zniknęły siejące niezgodę pozostałości z czasów reformacji. W międzyczasie ukazały się dwa pierwsze tomy nowego dzieła — opracowali je dwaj wybitni historycy węgierscy Szekfü i Homan — które nietylko spotkały się z wielką pochwałą ze strony społeczeństwa katolickiego lecz zdobyły sobie także pełne uznanie fachowej krytyki naukowej.

Równolegle z tem przedsięwzięciem rozwija się ruch, **mający na celu utrudnienie rozwodów a częściowo także rewizję ustaw antykościelnych,** uchwalonych w dziewięćdziesiątych latach przeszłego wieku przez ówczesną partję liberalną. Ruch ten zdaje się mieć zapewnione powodzenie, ponieważ popierają go nietylko katolicy, lecz i **protestanci**.

Według doniesień prasy, ministerstwo sprawiedliwości przystąpiło już do opracowywania odnośnego projektu ustawy. Wspomniany ruch rozszerza się ostatnio coraz bardziej **i nie zadawalnia się już samą tylko rewizją ustawy o ślubach cywilnych.** Bardzo cenione pismo „Magyar Kultura“ domaga się rewizji wszystkich praw antykościelnych z lat dziewięćdziesiątych. To samo żądanie wysuwa „Egyhazy Lapok“ w artykule p. t. „Rewizja ustaw kościelno-politycznych“ i pisze: „Psychologicznie biorąc, chwila dzisiejsza byłaby dla rewizji kościelno-politycznych ustaw liberalizmu najodpowiedniejsza. Rewizją tą kurs chrześcijański ukoronowałby wszystkie swoje dotychczasowe zdobycze i powodzenia“.

Pielgrzymka antomobilistów włoskich. „Osservatore Romano“ potwierdza pogłoskę, że dnia 27 ub. m. przybyła do Watykanu pierwsza pielgrzymka automobilistów z Medjolanu, celem złożenia hołdu Papieżowi. Równocześnie odbyło się wręczenie Ojcu św. wspaniałego auta turystycznego, jako daru od medjolańskiego klubu automobilowego. Automobile przedefilowały przed Papieżem na dziedzińcu belwederskim w Watykanie.

Uczestnicy pielgrzymki złożyli swoje podpisy na artystycznie ozdobionym pergaminie, który wręczony został Ojcu św.

Zakaz propagandy religijnej sekt na terenie Rzymu. Konkordat włoski ogranicza stanowisko wyznań niekatolickich we Włoszech w jednym punkcie, zabraniając im prowadzenia na terenie Rzymu jakiejkolwiek propagandy religijnej poza przeznaczonemi dla ich kultu budowlami.

„Wobec świętego charakteru Wiecznego Miasta, stolicy biskupiej papieża rzymskiego, centrum świata katolickiego i celu nieprzeliczonych pielgrzymek, rząd włoski będzie troszczył się o zapobieganie w Rzymie wszystkiemu, co mogłoby się sprzeciwiać wymienionemu wyżej charakterowi“

Z całej Polski.

Z działalności diecezjalnego Związku Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej w Łodzi. W roku

1928 diecezjalny Związek Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej liczył 77 stowarzyszeń męskich i 88 żeńskich, mających ogółem 3.494 członków czynnych. Więcej niż połowa członków i członkiń pracuje na roli (1083 w stowarz. żeńskich i 834 w męskich), znaczny też odsetek pracuje w przemyśle i w rzemiośle, a już minimalna ilość przypada na członków, pracujących w handlu, biurach, służbie.

Praca stowarzyszeń rozwijała się w sekcjach, kursach, odczytach, uroczystościach obchodowych i wspólnych praktykach religijnych. Żeńskie stowarzyszenia urządziły: 9 kursów zawodowych, 98 wycieczek, 21 zawodów sportowych, wieczornic i obchodów 303 i 8 wystaw. Stowarzyszenia męskie zaś: 10 kursów zawodowych, 88 wycieczek, zawodów sportowych 68, wieczornic i obchodów 287 i 5 wystaw. Bibljotek czynnych stowarzyszenia posiadały 67 o 13.900 tomach. Wypożyczono zaś 11.069 książek. Wykładów i odczytów wygłoszono w stowarzyszeniach 1.069. W stowarzyszeniach istniały 4 kasy oszczędności. Praktyki religijne stowarzyszona młodzież uprawiała wspólnie w zbiorowych rekolekcjach, których odbyło się 43, zbiorowych Komunjach św. (171) i obchodach święta młodzieży (72).

Akademja ku czci Ojca św. w Pińsku. W niedzielę, 12 b. m. odbyła się w Pińsku uroczysta akademja papieska ku czci Ojca św. Piusa XI w dniu Jego Patrona w bieżącym roku jubileuszowym. Piękną chwilą i miłą niespodzianką dla publiczności było udekorowanie w czasie akademji skromnego rzemieślnika, z zawodu kowala, p. Bonika z Pińska, papieskim orderem „Pro Ecclesia et Pontifice". Dekoracji tej dokonał JE. ks. biskup Łoziński, wyjaśniając w krótkiem przemówieniu zasługi, dla których p. Bonik odznaczenie to otrzymuje. Zasługi te to praca misyjna, jaką p. Bonik podejmował nad podtrzymaniem i krzewieniem ducha katolickiego wśród mieszkańców Pińska i okolic za czasów niewoli moskiewskiej. Była to praca trudna i niebezpieczna, chociaż cicha i ukryta, tem więcej przeto zasługująca na uznanie. Niezwykle owacyjnie powitała publiczność odznaczenie p. Bonika.

Po akademji została wysłana do Ojca św. z wyrazami hołdu i czci oraz miłości synowskiej, jaką żywi dla Ojca chrześcijaństwa katolicka ludność Pińska i całej diecezji pińskiej.

Rozmaitości.

Katolicka ludność Genewy. Wśród 130.000 mieszkańców Genewa posiada co najmniej 50.000 katolików. Mają oni 6 wielkich kościołów. Siedziba starodawnego biskupstwa genewskiego znajduje się we Fryburgu szwajcarskim.

Wśród katolików genewskich około 10.000 mówi po niemiecku.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

MAJ — 1929.

26	N	**F. 1 po Ś. Św. Trój**	13	**G. 3 po W. Hł. 3**
27	P	Jana pap	14	Izydora
28	W	Wilchelma	15	Pachomyja
29	S	Maksyma	16	Fteodora
30	C	**Boże Ciało**	17	Andronika
31	P	Petroneli, Anieli	18	Fteodota
1	S	Jakóba Strzemię	19	Patrykja

Spowiedź i komunja wielkanocna. W niedzielę św. Trójcy, tego roku 26 maja, kończy się czas spowiedzi wielkanocnej. Kto tego roku w czasie od 17 lutego do 26 maja włącznie nie był do spowiedzi, ten popełnił grzech ciężki, przekraczając przykazanie kościelne.

Odpustu zupełnego na św. Trójcę dostąpią wszyscy wierni, którzy po dobrej spowiedzi i Komunji św. powtórzą publicznie wedle wskazówek swojego biskupa obietnice na chrzcie św. uczynione i pomodlą się wedle intencji Kościoła.

Posiedzenie Chrześcijańskiego Związku Służby Domowej odbędzie się w niedzielę dnia 26 maja o godzinie 5-ej w sali Ligi Katolickiej przy kościele św. Mikołaja. Za zarząd. Aniela Zajączkowska.

Porządek nabożeństwa w uroczystość Bożego Ciała w Bazylice metropolitalnej. W wigilję święta: o godz. 4 po południu nieszpory łać. z wystawieniem Najśw. Sakr., nieszpory polskie procesja.

W święto: **O godzinie 8 rano Msza św. pontyfikalna** z wystawieniem Najśw. Sakramentu — celebruje Najprzew. X. Arcybiskup i bezpośrednio po mszy św. około godz. ³/₄9 **prowadzi procesję do 4 ołtarzy,** (w razie pogody) poza kościołem. **Procesje parafjalne i organizacje wszelkiego rodzaju,** mające wziąć udział w procesji **winne jawić się** na swoich miejscach **najpóźniej o godzinie 8·15.**

O godzinie 9 cicha msza św., po procesji o godzinie 10·30 msza św. śpiewana bez kazania O godzinie 12 msza św. cicha.

Po południu o godzinie 4-ej nieszpory łać. z wystawieniem Najśw. Sakr., nieszpory polskie z kazaniem i procesją.

W czasie oktawy codziennie o godzinie 9 msza św. śpiewana z wystawieniem Najśw. Sakramentu, procesja.

O godzinie 4 po południu nieszpory łać. z wystawieniem Najśw. Sakramentu, nieszpory polskie, procesja. W ostatni dzień oktawy po nieszporach odbędzie się święcenie wianków.

Uroczyste Nabożeństwo 40-godzinne przypada dnia 31 maja, 1 i 2 czerwca br. w kościele Bożego Ciała. Porządek nabożeństwa: W piątek i sobotę: Rano o godz. 5-tej Msza św. z wysta-

wieniem Najśw. Sakramentu. Następne Msze św. o godz. 6, 7, 8, 9. Uroczysta Msza św. o godzinie 10-ej. Popołudniu o godz. 6 nieszpory i kazanie. W niedzielę rano o gdz. 5 Msza św. z wystawienieniem Najśw. Sakramentu. O godz. 7-ej uroczysta Msza św., podczas której Komunja św. generalna. Msze św. o godz. 6, 7, 8, 9, 9½. O godzinie 10½ Suma z kazaniem. Po południu: o godzinie 4½ nieszpory i kazanie, poczem wyruszy uroczysta procesja z kościoła na rynek.

Odpowiedzi Redakcji. WP. Z. L. Bardzo serdecznie dziękujemy za artykuł. Zamieścimy wkrótce.

W kościele OO. Bernardynów w bieżącym tygodniu przypadają następujące odpusty: 1) Dnie 26/5 niedziela Trójcy Przenajśw. **odpust 10 lat.** 2) 30/5 czwartek. Boże Ciało **odpust zupełny i cząstkowy 10 lat.** 31/5 piątek Św. Anieli **odpust zupełny.** Dnia 1/VI sobota **Bł. Feliksa odpust zupełny.**

Zapowiedzi

Od 26/V do 1/VI 1929.

W parafji św. Andrzeja (OO. Bernardynów) 1. Olszewski Jan Przemyśl, Górna Fryderyka Piekarska 15. — 2. Radomski Władysław Szewczenki 3, Steidl Stefania Szewczenki 3. — 3. Grygiel Michał Kochanowskiego 104, Martyniak Zofia Fredry 4a.

W parafji św. Marji Magdaleny. 1. Bohuss Adam Zdrowie 14, Zamorska Agnieszka Lenartowicza 15. — 2. Ćwik Walenty Sygniówka, Kotylak Anna Na Bajki 17. — 3. Lubojeński Walerjan Lw. Dzieci 9. Kalicińska Konstancja Lw. Dzieci 9. — 4. Gawełek Stanisław Koszary Wuleckie, Paczkowska Stanisława Wulka pan. 21. — 5. Zajdel Franciszek Potockiego 28, Petruszka Anna Zdrowie 5. — 6. Czarnecki Michał Sygniówka, Babiarz Franciszka Kulparków. — 7. Rodowicz Antoni Chrzanowskiej 10, Zubrzycka Rozalja Hoffmana 30. — 8. Bober Józef Bogusławskiego 3, Chowaniec Stefania Łąckiego 8. — 9. Papuga Jan Wronowska 10, Tymuś Marja Supińskiego 27.

W parafji św. Anny. 1. Władysław Fabjański, Emma Wojnarowska, — 2. Bronisław Sanocki, Katarzyna Ozarko. — 3. Edmund Grochala, Anna Petri. — 4. Zygmunt Bas, Jadwiga Tyrawska, — 5. Karol Ryżyński, Marjanna Nowak.

W parafji św. Antoniego. 1. Maciek Jan, Leśna 19, Joanna Kłoczko Leśna 19. — 2. Wojnarowicz Piotr Krzywczyce, Janina Kwintiuk Krzywczyce. — 3. Gierczuk Stanisław Piaskowa 3, Melanja Kwaśnicka Piaskowa, — 4. Rollauer Ewald Kochanowskiego 16, Stefanja Janke św. Piotra 21. — 5. Węgrzyn Andrzej porucz. W. P., Marja I v. Gramatyka ul. Piekarska 37. — 6. Kozaczewski Emil Kopalna 2, Aniela Czajkowska Krupiarska 45. — 7. Rodowicz Antoni Chrzanowskiej 10, Rozalja Zubrzycka Hoffmanna 30. — 8. Petrykiewicz Stanisław Gliniańska 21, Julja I v. Szaszkiewicz Gliniańska 21. — 9. Gustek Antoni, Kotówna Joanna św. Piotra 19.

W parafji św. Marcina. 1. Arnold Józef Pełtewna boczna 3, Krupówna Stanisława Pełtewna boczna 3. — 2. Bursztyn Władysław Supińskiego 1, Banasiówna Marja św. Marcina 49. — 3. Bilak Józef Szpitalna 84, Gottfried Stefania Podzamcze 4. — 4. Ryżyński Karol Żółkiewska 60, Depciuch I v. Nowak Marjanna, Jachowicza 11a — 5. Kozak Wojciech, Sieniawska 14, Słaba Zofja Zamarstynowska 15. — 6. Szul Józef Wołyńska 5, Wyszkowska Marja Rzęsna polska. — 7. Czekański Franciszek Zamarstynowska 47, Dębicka Marja Pzzemyślany.

W parafji św. Elżbiety. 1. Jan Dranowski Barska, Anna Szumak Sapiehy. — 2. Jan Lachowski Gródecka, Marja Duliba I v. Barkiet w Glinianach. — 3. Lisowski Michał Szpitalna 42, Katarzyna Muszak.

W parafji N. P. Marji Śnieżnej. 1. Osikowski Józef Zamarstynowska 26. Duda Eugenja Zamarstynowska 26. — 2. Gach Grzegorz Sieniawska 11. Stefaki Stefanja Rutowskiego 23. — Perier Witold Piekarska 36, Aman Marja Kurkowa 3. — 4. Malinowski Michał Zamkowa 10, Krywoszyja Anna Zamkowa 10.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow„ Bibljoteka Religijna“ z zasiłkiem XX. Proboszczów
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna“ pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.